

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 201

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 1 martie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
31.		35.	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2021 privind prorogarea termenelor prevăzute la art. II pct. 9 și art. III din Legea nr. 295/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare	2	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare	5
212.		216.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2021 privind prorogarea termenelor prevăzute la art. II pct. 9 și art. III din Legea nr. 295/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare	2	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare	6
★			
32.		36.	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2021 privind unele măsuri fiscale	3	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului	6
213.		217.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2021 privind unele măsuri fiscale	3	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului	7
★			
33.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2021 pentru modificarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale	3	Decizia nr. 684 din 21 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	7–8
214.		Decizia nr. 779 din 23 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	9–14
★			
34.		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2021 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovin, în anul 2021, în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19	4	174.	
215.		— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rela-Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor	15
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2021 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovin, în anul 2021, în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19	5	175.	
★			
		— Decizie privind exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rela-Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 51/2021 privind prorogarea termenelor
prevăzute la art. II pct. 9 și art. III din Legea nr. 295/2020
pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015
privind Codul de procedură fiscală,
precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51 din 16 iunie 2021 privind prorogarea termenelor prevăzute la art. II pct. 9 și art. III din Legea nr. 295/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 17 iunie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 28 februarie 2022.
Nr. 31.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2021
privind prorogarea termenelor prevăzute la art. II pct. 9
și art. III din Legea nr. 295/2020 pentru modificarea și
completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură
fiscală, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2021 privind prorogarea termenelor prevăzute la art. II pct. 9 și art. III din Legea nr. 295/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 februarie 2022.
Nr. 212.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 30/2021 privind unele măsuri fiscale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30 din 21 aprilie 2021 privind unele măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 21 aprilie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 28 februarie 2022.
Nr. 32.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2021
privind unele măsuri fiscale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2021 privind unele măsuri fiscale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 februarie 2022.
Nr. 213.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 53/2021 pentru modificarea
Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea
Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53 din 16 iunie 2021 pentru modificarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 22 iunie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 28 februarie 2022.
Nr. 33.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2021
pentru modificarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea
și utilizarea Fondului de garantare
pentru plata creanțelor salariale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2021 pentru modificarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 februarie 2022.
Nr. 214.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 58/2021 privind instituirea unei scheme
de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor
din sectorul bovin, în anul 2021, în contextul crizei economice
generate de pandemia de COVID-19**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 24 iunie 2021 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovin, în anul 2021, în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 28 iunie 2021, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 4 alineatul (1) litera c), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) beneficiarul este persoană fizică autorizată PFA, întreprindere individuală — II, întreprindere familială — IF, iar animalele figurează în RNE, precum și în exploatație, la data de 31 ianuarie 2021, pe CNP-ul reprezentantului PFA, II, IF;”.

2. La articolul 13, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Controlul schemei de ajutor de stat se face de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin agențiile subordonate.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 28 februarie 2022.
Nr. 34.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2021
privind instituirea unei scheme de ajutor de stat
pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovin,
în anul 2021, în contextul crizei economice generate
de pandemia de COVID-19**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2021 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovin, în anul 2021, în contextul crizei economice generate de pandemia de COVID-19 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 februarie 2022.
Nr. 215.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2020
pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal,
precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 6 din 28 ianuarie 2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, adoptată în temeiul art. 1 pct. I pozițiile 5 și 7 din Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2020.

Art. 2. — Pentru bunurile vândute în regim de consignație sau din stocuri la dispoziția clientului, care au fost transportate sau expediate din România în alt stat membru, respectiv din alt stat membru în România, până la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 6/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, se aplică legislația în vigoare la momentul transportului sau expedierii.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 28 februarie 2022.
Nr. 35.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 6/2020 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal,
precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 februarie 2022.
Nr. 216.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****privind aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 191/2020 pentru prelungirea termenelor
privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina
asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice
înregistrate în registrul comerțului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 191 din 28 octombrie 2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1013 din 30 octombrie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 28 februarie 2022.
Nr. 36.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2020
pentru prelungirea termenelor privind depunerea
unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor
și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate
în registrul comerțului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 februarie 2022.
Nr. 217.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 684
din 21 octombrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10)
din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Excepția a fost ridicată de Mihai Apostol în Dosarul nr. 7.085/86/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 245D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest

sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 244 din 16 aprilie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 7.085/86/2017, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Mihai Apostol cu prilejul soluționării unei cauze privind recalcularea pensiei militare de stat.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care prevăd că alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare de stat se poate face o singură dată, sunt discriminatorii. Astfel, consideră că sunt privilegiați cei care nu au optat pentru alegerea perioadei, a căror bază de calcul al pensiei este stabilită în raport cu veniturile din ultimele 6 luni de activitate desfășurată în calitate de militar, polițist, funcționar public cu statut special — conform art. 109 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 —, față de cei care au optat pentru o anumită perioadă, care s-a dovedit a fi însă

dezavantajoasă sub aspectul cuantumului pensiei rezultate, așa cum este cazul său.

6. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „*Alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare de stat se poate face o singură dată.*”

11. Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni și ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 244 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 24 iulie 2019, Curtea Constituțională, constatând constituționalitatea dispozițiilor art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015, a reținut că dispozițiile primului alineat din același articol de lege „institue pentru militari/polițiști/functionari publici cu statut special o normă de favoare în raport cu alte categorii de pensionari în ceea ce privește stabilirea pensiei, anume aceea de a-și putea alege perioada de 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate în raport cu care se calculează

media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, medie ce reprezintă baza de calcul al pensiei.”

13. Potrivit textului de lege criticat, dreptul de opțiune se poate exercita o singură dată.

14. Curtea, având în vedere că dreptul de opțiune în vederea stabilirii bazei de calcul al pensiei are la bază o normă de favoare, a apreciat că legiuitorul este liber să stabilească condițiile exercitării acestui drept, impunând unele limite, așa cum este și cea prevăzută de art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015.

15. Tot prin Decizia nr. 244 din 16 aprilie 2019, Curtea a reținut că dispozițiile art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 nu restrâng exercițiul dreptului la petiționare, de vreme ce acest drept fundamental nu este echivalent cu posibilitatea de a solicita autorităților și de a obține de la acestea unele drepturi, fără respectarea condițiilor legale de acordare a acestora.

16. În prezenta cauză, autorul excepției invocă aspecte noi, referitoare la un pretins tratament juridic diferit, discriminatoriu, între persoanele care și-au exercitat dreptul de a alege perioada din activitate în funcție de care se stabilește baza de calcul al pensiei și cele care nu și-au exercitat acest drept.

17. Curtea amintește că, potrivit celor statuate în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

18. Or, Curtea constată că cele două categorii de persoane pe care autorul excepției le compară se află în situații diferite, prin prisma opțiunii de a-și exercita sau nu dreptul de a alege perioada din activitate în funcție de care se stabilește baza de calcul al pensiei.

19. De altfel, luarea în calcul, din oficiu, a bazei de calcul aferente ultimelor 6 luni de activitate desfășurată în calitate de militar/polițist/functionar public cu statut special, așa cum prevede art. 109 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 în cazul celor care nu și-au exercitat dreptul de a alege perioada, nu este, în mod necesar, mai avantajoasă, pensionarul putând considera că există perioade care ar putea determina un cuantum al pensiei mai mare. Faptul că, apreciind greșit, autorul excepției a optat pentru o perioadă care nu îi este avantajoasă nu reprezintă un temei suficient pentru a constata neconstituționalitatea reglementării supuse controlului exercitat de Curtea Constituțională.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Apostol în Dosarul nr. 7.085/86/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 779

din 23 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (2) și (3)
din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 125 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Veaceslav Platon în Dosarul nr. 5.930/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 951D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se susține că textele criticate nu contravin principiilor constituționale și convenționale invocate și că critica formulată de autorul excepției vizează procedura prevăzută la art. 127 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 [fost art. 125 alin. (2) din Legea nr. 302/2004], respectiv faptul că la această procedură participă doar procurorul, ceea ce, în opinia autorului excepției, încalcă principiul egalității armelor. Referitor la principiul egalității armelor, se arată că procurorul acționează în numele societății, în interes public, în scopul respectării și protejării drepturilor și libertăților omului, așa cum, de altfel, se prevede și la pct. 2 din Avizul nr. 9/2014 al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) în atenția Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei privind normele și principiile europene referitoare la procurori, denumit și Carta de la Roma privind normele și principiile europene referitoare la procurori. Totodată, se arată că, potrivit art. 29 din Codul de procedură penală, procurorul nu este parte în procesul penal, ci participant la procesul penal. Pentru aceste motive, se reține că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul egalității în drepturi prevăzut la art. 16 din Constituție. Cu privire la același principiu, se arată că etapa urmăririi penale este una nepublică, caracterul acestei proceduri fiind dat de interesul bunei administrări a justiției penale, motiv pentru care admiterea excepției de neconstituționalitate ar goli de conținut prevederile art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală.

4. De asemenea, se susține că autorul și-a motivat excepția și prin invocarea art. 93 din Codul de procedură penală, făcând o paralelă între acesta și textul criticat, motiv pentru care se susține că prevederile art. 93 anterior menționate prevăd încunoștințarea avocatului persoanei vătămate, al părții civile și al părții responsabile civilmente în cursul urmăririi penale, dar că pentru solicitarea acestui drept trebuie avut în vedere actul la care se referă dispozițiile legale criticate și actele vizate de

prevederile art. 93 din Codul de procedură penală, precum și faptul că acest drept trebuie solicitat în conformitate cu art. 92 din Codul de procedură penală. Se precizează că nesolicitarea acestui drept nu atrage nicio obligație din partea organelor judiciare.

5. În ceea ce privește paralela făcută de autorul excepției între textul criticat și prevederile art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, se arată că acestea din urmă reglementează o procedură care vizează situația în care urmărirea penală este deja finalizată, ordonanța de clasare fiind comunicată părților. Or, aceasta nu este o ipoteză similară cu cea reglementată de dispozițiile legale criticate.

6. Referitor la pretinsa încălcare prin textul criticat a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că aceste dispoziții au în vedere procedura desfășurată în fața instanței de judecată, or, procedura reglementată de prevederile legale criticate este o procedură mai degrabă administrativă, prin care nu este adusă nicio atingere intereselor persoanei vătămate, fiind un act de administrare a justiției guvernat de verificarea îndeplinirii anumitor condiții, respectiv cele prevăzute în art. 126 din Legea nr. 302/2004 (fost art. 124 din Legea nr. 302/2004, la data la care a fost invocată excepția). Se apreciază că această procedură ar putea fi asemănată, mai degrabă, cu cea reglementată de dispozițiile art. 296 alin. (5) din Codul de procedură penală, întrucât, potrivit prevederilor legale criticate, instanța se pronunță asupra unei probleme care vizează buna administrare a justiției.

7. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 13 din Convenție, se susține că acestea nu impun existența unei căi de atac pentru orice doleanță a părților procesului penal, fiind invocată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 23 aprilie 2015, pronunțată în Cauza *Morice împotriva Franței*.

8. Distinct de cele mai sus menționate, se arată că textul criticat nu încalcă drepturile și interesele persoanei vătămate, întrucât acesta nu prevede o procedură prin care se soluționează plângerea penală, ci una prin care se verifică competența instanței. Mai mult, se arată că art. 13 din Convenție prevede dreptul persoanei interesate de a se adresa unei instanțe naționale. Or, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție acest drept a fost verificat.

9. Referitor la interesul autorului excepției de neconstituționalitate în soluționarea prezentei cauze, se arată că toate persoanele implicate în procedura criticată se aflau pe teritoriul statului solicitat, respectiv în Republica Moldova. Mai mult, autorul excepției, care are calitatea de persoană vătămată, se afla în custodia autorităților din Republica Moldova, neavând un interes în soluționarea problemei invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 13 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.930/3/2018, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 125 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție de neconstituționalitate ridicată de Veaceslav Platon într-o cauză având ca obiect soluționarea unei

contestații formulate de autorul excepției împotriva unei încheieri prin care a fost admisă cererea parchetului de transfer al urmăririi penale către autoritățile competente din Republica Moldova.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că dispozițiile legale criticate, respectiv sintagmele „fără citarea părților” și „de la pronunțare” din cuprinsul acestora, încalcă dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, precum și celelalte dispoziții constituționale, convenționale și europene invocate în prezenta cauză, prin faptul că permit doar procurorului, nu și celorlalte părți ale procesului penal, să participe la soluționarea în camera de consiliu a propunerii de transfer al procedurilor în etapa urmăririi penale. Se susține, totodată, că dispozițiile art. 127 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, care prevăd că termenul de 5 zile în care poate fi formulată calea de atac a contestației împotriva încheierii prin care se soluționează propunerea anterior menționată curge de la pronunțare, încalcă principiul egalității armelor care constituie un standard al dreptului la un proces echitabil. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 și nr. 486 din 2 decembrie 1997.

12. Se susține, de asemenea, că dispozițiile convenționale și de drept european mai sus menționate impun statelor să asigure dreptul oricărei persoane de a-și satisface în mod real interesele legale în fața instanțelor. Or, prin împiedicarea persoanei vătămate prin comiterea unei infracțiuni, care s-a constituit și parte civilă, de a participa la procedura reglementată la art. 127 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 și de a formula contestație în termenul prevăzut la art. 127 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, dispozițiile procesual penale criticate permit organelor judiciare să dispună în mod unilateral și arbitrar asupra cauzei.

13. Se mai arată că dispozițiile art. 127 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 contravin prevederilor art. 425¹ din Codul de procedură penală, care constituie norma generală în materia contestației și care permit formularea acestei căi de atac de către toate persoanele ale căror interese legitime au fost vătămate.

14. În fine, se menționează faptul că, în forma sa inițială, Legea nr. 302/2004 nu a prevăzut soluționarea propunerii de transfer al urmăririi penale fără citarea părților și că lipsa contradictorialității acestei proceduri a fost reglementată prin Legea nr. 300/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.

15. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că procedura reglementată la art. 127 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 este una necontradictorie, care nu oferă garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. Se susține că, pentru respectarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare, participanților la procesul penal trebuie să li se ofere posibilitatea de a fi prezenți la soluționarea cauzelor penale, chiar și cu ocazia soluționării unei cereri precum cea referitoare la transferul procedurilor penale, pentru a-și susține argumentele în fața instanței de judecată. Se arată că se impune reglementarea unei proceduri care să respecte cerințele de echitate a procesului penal, ce rezultă din dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 125 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 31 mai 2011, care, la data invocării excepției de neconstituționalitate, aveau următorul cuprins: „(2) *În acest sens, la propunerea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau din oficiu, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, instanța dispune, prin încheiere motivată, transferul procedurii penale. În situația transferului urmăririi penale, propunerea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților. Prezența procurorului este obligatorie.*

(3) *Încheierea prevăzută la alin. (2) poate fi atacată cu contestație. Termenul de contestație este de 5 zile și curge de la pronunțare. Dosarul va fi înaintat instanței ierarhic superioare în termen de 5 zile, iar contestația se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea cauzei. Contestația este suspensivă de executare.*”

20. Ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 mai 2019, dându-se textelor o nouă numerotare. Drept urmare, în forma actuală a legii anterior menționate, dispozițiile legale criticate se regăsesc la art. 127 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004, motiv pentru care Curtea reține ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate dispozițiile art. 127 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.

21. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) și (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 cu privire la egalitatea în fața legii, ale art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1)—(3) cu privire la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac, prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv, precum și dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene cu privire la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la situația de fapt din cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin încheierea din 5 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.930/3/2018, Tribunalul București — Secția I penală a dispus transferul urmăririi penale efectuate în Dosarul nr. 888/D/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — structura centrală — secția de combatere a criminalității organizate către autoritățile judiciare din Republica Moldova, în vederea continuării cercetărilor.

23. Prin încheierea anterior menționată, Tribunalul București — Secția I penală a reținut că, prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 21 februarie 2018 cu nr. 5.930/3/2018, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare

a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — structura centrală — Secția de combatere a criminalității organizate a solicitat transferul procedurii penale ce constituie obiectul Dosarului penal nr. 888/D/P/2017 către autoritățile judiciare competente din Republica Moldova. În motivarea referatului, procurorul a arătat că, la data de 3 august 2016, s-a înregistrat cu nr. 1.737/VIII-1/2016 în cadrul Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism o sesizare formulată de către autorul prezentei excepții de neconstituționalitate — cetățean moldovean. De asemenea, Tribunalul București — Secția I penală a reținut că din conținutul sesizării formulate de către autorul excepției rezultă că acesta a formulat plângere penală sub aspectul săvârșirii mai multor infracțiuni, printre care infracțiunile de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută la art. 367 din Codul penal, de spălare a banilor, prevăzută la art. 29 din Legea nr. 656/2002, de înșelăciune, prevăzută la art. 244 din Codul penal, și de șantaj, prevăzută la art. 207 din Codul penal.

24. De asemenea, Tribunalul București — Secția I penală a reținut că, ulterior începerii urmăririi penale, investigațiile au relevat faptul că autorul plângerii penale, autorul excepției — cetățean al Republicii Moldova, este obiectul unor proceduri judiciare în cadrul unor dosare penale instrumentate de autoritățile judiciare ale acestui stat, împotriva acestei persoane fiind dispuse măsuri de detenție. Atât avocații aleși, cât și autorul excepției au indicat că acesta se află în stare de detenție în Penitenciarul nr. 13 din Republica Moldova, dar că a fost condamnat ilegal.

25. Autorul excepției a înaintat în scris la dosarul cauzei, la data de 27 noiembrie 2017, în completarea plângerii penale inițiale, solicitarea de a fi trase la răspundere penală și alte persoane, toți cetățeni ai Republicii Moldova (dar și cetățeni români). Alte două persoane, cetățeni ai Republicii Moldova, domiciliat pe teritoriul Germaniei, au înaintat la dosarul cauzei solicitări în sensul de a fi audiate în calitate de martori cu privire la posibile infracțiuni referitoare la preluări ilegale ale pachetelor de acțiuni ale unor bănci și societăți care activează pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, printr-o solicitare adresată în scris și atașată la dosarul cauzei, autorul excepției, prin apărătorii aleși, a solicitat administrarea probei cu martori, și anume audierea a nouă persoane, toate cu domiciliul pe teritoriul statelor ai căror cetățeni sunt, și anume Ucraina sau Federația Rusă, inclusiv cu dispunerea și asigurarea unor măsuri de protecție acordate acestor persoane pentru evitarea oricăror riscuri în privința acestora.

26. Analizând situația de fapt, astfel cum a fost expusă de autorul excepției, în calitate de persoană vătămată, Tribunalul București — Secția I penală a reținut că toate infracțiunile pentru care a fost începută urmărirea penală *in rem* ar fi fost comise pe teritoriul Republicii Moldova și că pentru niciuna dintre infracțiuni legea nu prevede pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, astfel că aplicarea legii penale române în spațiu este atrasă doar de faptul că presupusul făptuitor are și cetățenia română, fiind incidente dispozițiile art. 9 alin. (2) din Codul penal.

27. De asemenea, s-a reținut că, deși presupusul autor este și cetățean român, nici acesta și nici celelalte persoane indicate de persoana vătămată ca fiind implicate în comiterea faptelor nu locuiesc statornic pe teritoriul României, că nici persoana vătămată nu are un domiciliu pe teritoriul României și că martorii propuși sunt cetățeni ai Republicii Moldova, ai Rusiei și ai Ucrainei, aceștia locuind în Germania, Federația Rusă sau Ucraina. Pe de altă parte, s-a reținut că, dat fiind specificul presupuselor infracțiuni, în special infracțiunea de spălare a banilor, pentru strângerea probelor ar fi necesară obținerea de înscrisuri bancare, pentru a analiza fluxurile de numerar, proveniența sumelor, ceea ce nu s-ar putea face decât prin comisii rogatorie, la fel ca audierea persoanelor sus-menționate.

28. În aceste condiții, Tribunalul București — Secția I penală, în acord cu procurorul, a constatat că urmărirea penală ar putea fi desfășurată cu mai mare celeritate de către autoritățile

judiciare din Republica Moldova, existând premisele ca autoritățile judiciare din Republica Moldova să adune, cu mai multă ușurință, mai multe probe decât cele care ar putea fi strânse de autoritățile judiciare române. S-a arătat, în acest sens, că, ținând seama de constatările anterioare, exercitarea în continuare a urmăririi penale de către Republica Moldova, în calitate de stat solicitat, ar servi în mod evident intereselor unei mai bune administrări a justiției. Pe de altă parte, s-a reținut că o eventuală punere în mișcare a acțiunii penale de către autoritățile române ar fi supusă condiției de a fi autorizată de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Cum persoanele care puteau fi cercetate au reședința obișnuită pe teritoriul statului solicitat, fiind și cetățeni ai acestui stat, ținând seama de dificultățile care ar fi putut apărea cu privire la prezența la audieri a acestora, văzând că principalele elemente de probă se găsesc în statul solicitat, Tribunalul București — Secția I penală a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 124 alin. (1) lit. a), b), e) și g) din Legea nr. 302/2004, fiind justificat transferul de procedură în materie penală în favoarea Republicii Moldova.

29. Față de toate aceste considerente, în baza art. 124 lit. a), b), e) și g) și a art. 125 alin. (1) și (2) din Legea nr. 302/2004, Tribunalul București — Secția I penală a dispus transferul urmăririi penale efectuate în Dosarul penal nr. 888/D/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — structura centrală — Secția de combatere a criminalității organizate către autoritățile judiciare din Republica Moldova, în vederea continuării cercetărilor.

30. De asemenea, este de reținut faptul că, în Încheierea de dezbateri din data de 28 februarie 2018, Tribunalul București — Secția I penală a făcut mențiunea conform căreia cauza se soluționează fără citarea părților.

31. Legea nr. 302/2004 constituie transpunerea în legislația națională a unor instrumente europene și internaționale care au ca scop facilitarea conlucrării între organele judiciare și cele polițienești ale statelor membre sau nonmembre ale Uniunii Europene în vederea soluționării cauzelor penale cu elemente transfrontaliere. În acest sens, în expunerea de motive a Legii nr. 302/2004 se arată că, „în condițiile în care criminalitatea transnațională organizată a dobândit, odată cu deschiderea frontierelor, o amploare din ce în ce mai mare, cooperarea judiciară internațională în materie penală constituie, alături de cooperarea polițienească, singurul mijloc eficient de a răspunde acestui fenomen”. În aceeași expunere de motive se arată că „România a ratificat cele mai importante instrumente multilaterale în domeniul asistenței judiciare internaționale în materie penală sau conținând dispoziții în această materie, adoptate sub egida Organizației Națiunilor Unite și a Consiliului Europei. De asemenea, țara noastră a încheiat, de-a lungul timpului, numeroase înțelegeri bilaterale privind asistența judiciară internațională în materie penală”. Sunt enumerate, în acest sens, Convenția europeană de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, cu protocoalele sale adiționale, adoptate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 și 17 martie 1978; Convenția europeană de asistență judiciară internațională în materie penală, adoptată la Strasbourg la 20 aprilie 1959, și Primul său Protocol adițional, adoptat la Strasbourg la 17 martie 1978; Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983, și Protocolul său adițional, adoptat la Strasbourg la 18 decembrie 1997.

32. În realizarea scopului instrumentelor internaționale și europene mai sus enumerate, legiuitorul a prevăzut în cuprinsul Legii nr. 302/2004 următoarele titluri: titlul I ce conține dispoziții generale referitoare la domeniul de aplicare și principii generale ale cooperării judiciare internaționale în materie penală, precum și dispoziții generale privind procedura de cooperare judiciară internațională în materie penală; titlul II referitor la extrădare; titlul III cu privire la dispoziții privind cooperarea cu statele

membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre; titlul IV referitor la transferul de proceduri în materie penală; titlul V cu privire la recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești, a ordonanțelor penale și a actelor judiciare în relația cu statele terțe; titlul VI cu privire la dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană; titlul VII referitor la recunoașterea și executarea în relația cu statele membre ale Uniunii Europene a hotărârilor judecătorești prin care au fost dispuse sancțiuni sau măsuri penale neprivative de libertate; titlul VIII referitor la asistența judiciară în materie penală; titlul IX ce cuprinde dispoziții finale.

33. Analizând procedurile penale enumerate în lege, Curtea reține că fiecare dintre acestea privește o variantă de cooperare între autoritățile judiciare și/sau administrative ale statelor vizate prin săvârșirea unor infracțiuni cu caracter transfrontalier, în oricare dintre etapele procesului penal, în scopul unei cât mai eficiente soluționări a fiecărei astfel de cauze penale. Așa fiind, metodele de cooperare judiciară internațională reglementate prin Legea nr. 302/2004 constituie un suport pentru stabilirea locului desfășurării procesului penal sau a anumitor etape ale acestuia, în urma soluționării cererilor promovate în temeiul legii analizate.

34. Astfel, conform art. 18 din cuprinsul titlului II din Legea nr. 302/2004, procedura extradării din România, la cererea unui stat străin, vizează persoanele aflate pe teritoriul României care sunt urmărite penal sau sunt trimise în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni ori sunt căutate în vederea executării unei măsuri de siguranță, a unei pedepse sau a unei alte hotărâri a instanței penale în statul solicitant, presupunând, prin urmare, predarea persoanei în cauză de către statul solicitat statului solicitant, în vederea urmăririi penale sau a judecării acesteia, ori a executării pedepsei pe teritoriul statului solicitant, atunci când predarea este dispusă de către statul solicitat. Același mecanism procedural este specific și mandatului european de arestare, prevăzut în titlul III din Legea nr. 302/2004, cu particularitatea că, în cazul acestuia, statul solicitant și statul solicitat au calitatea de state membre ale Uniunii Europene.

35. La rândul său, transferul de proceduri în materie penală, reglementat în cuprinsul titlului IV al Legii nr. 302/2004, se realizează, astfel cum arată și denumirea titlului anterior menționat, prin transferul urmăririi penale sau al judecării de către statul solicitant spre statul solicitat, atunci când statul solicitant are motive întemeiate să creadă că într-un alt stat se desfășoară proceduri penale cu privire la aceleași fapte sau fapte conexe și care implică aceeași persoană.

36. În ceea ce privește recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești, a ordonanțelor penale și a actelor judiciare în relația cu statele terțe, această procedură are ca finalitate realizarea obiectivelor cooperării judiciare internaționale în materie penală mai sus arătate, dar și asigurarea aplicării principiului *ne bis in idem*, garantând practic faptul că persoanele urmărite sau judecate penal și cele condamnate nu vor fi supuse procedurilor specifice aceleiași etape procesuale în mai multe state dintre cele vizate prin comiterea faptelor cu caracter transnațional prevăzute de legea penală.

37. Un caracter similar au dispozițiile privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea

Europeană, prevăzute la titlul VI, precum și cele ale titlului VII, referitor la recunoașterea și executarea în relația cu statele membre ale Uniunii Europene a hotărârilor judecătorești prin care au fost dispuse sancțiuni sau măsuri penale neprivative de libertate.

38. În realizarea aceluiași scop, cel al unei eficiente realizări a justiției penale, titlul VIII al Legii nr. 302/2004 reglementează asistența judiciară în materie penală, care, conform art. 228 al acestei legi, se realizează la cererea statelor participante, îndeosebi, prin următoarele activități: a) comisiile rogatorii internaționale; b) audierile prin videoconferință; c) înfățișarea în statul solicitant a martorilor, experților și a persoanelor urmărite; d) notificarea actelor de procedură care se întocmesc ori se depun într-un proces penal; e) cazierul judiciar; f) alte forme de asistență judiciară.

39. Analizând procedurile mai sus enumerate, Curtea observă că acestea nu conțin elemente care să vizeze soluționarea raportului juridic penal de conflict, respectiv vinovăția făptuitorului, ci privesc stabilirea statelor ale căror autorități judiciare sunt competente să realizeze fiecare etapă a procesului penal sau proceduri din cuprinsul acestor etape, potrivit unor criterii obiective, în scopul unei soluționări eficiente a cauzelor penale cu elemente de extraneitate și al evitării încălcării principiului *ne bis in idem*.

40. Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, transferul de proceduri în materie penală este definit ca fiind acea formă de cooperare judiciară internațională în materie penală prin care, la cererea unui stat (solicitant), un alt stat (solicitat) preia exercitarea urmăririi penale sau a judecării împotriva unei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul statului solicitant, dacă statul solicitant are competența de a exercita urmărirea penală. Esențială pentru realizarea transferului de proceduri este cererea statului solicitant, prin care acesta își exprimă voința de a renunța la propria jurisdicție și de a delega cauza autorităților competente ale statului solicitat. De altfel, esența și originile acestei forme de cooperare judiciară se regăsesc în adagiul *aut dedere, aut iudicare* (fie predai, fie judeci).

41. Transferul de proceduri în materie penală se realizează de către autoritățile unui stat atunci când se constată existența unor proceduri paralele și este inițiat atunci când există motive întemeiate să se creadă că într-un alt stat se desfășoară proceduri penale cu privire la aceleași fapte sau cu privire la fapte conexe, care implică aceeași persoană. Transferul poate avea loc fie în etapa urmăririi penale, fie în cea a judecării. Potrivit art. 127 din Legea nr. 302/2004, transferul de proceduri în materie penală se solicită în baza hotărârii instanței căreia i-ar reveni competența să soluționeze cauza în primă instanță, dacă procedura se referă la activitatea de urmărire penală, sau pe baza hotărârii instanței pe rolul căreia se află cauza, dacă procedura se referă la activitatea de judecată. În acest sens, la propunerea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau din oficiu, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, instanța dispune, prin încheiere motivată, transferul procedurii penale. În ipoteza transferului urmăririi penale, propunerea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților, prezența procurorului fiind obligatorie.

42. Ipotezele în care poate fi realizat transferul de proceduri în materie penală presupun verificarea și constatarea de către instanța competentă să solicite transferul a unor condiții obiective. Astfel, conform art. 126 din Legea nr. 302/2004, autoritățile judiciare române pot solicita autorităților competente ale altui stat inițierea unei proceduri penale sau continuarea acesteia, atunci când exercitarea de către statul străin solicitat servește intereselor unei bune administrări a justiției sau favorizează, în caz de condamnare, reintegrarea socială, și sunt incidente unul sau mai multe din următoarele cazuri: persoana cercetată are reședința obișnuită în statul solicitat; persoana

cercetată este cetățean al statului solicitat sau dacă acest stat este statul său de origine; persoana cercetată execută sau urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate în statul solicitat; persoana cercetată este obiectul, în statul solicitat, al unei cercetări penale pentru aceeași faptă sau fapte conexe; transferul este justificat prin interesul de a descoperi adevărul și, mai ales, dacă elementele de probă cele mai importante se găsesc în statul solicitat; executarea unei eventuale hotărâri de condamnare în statul solicitat este susceptibilă să amelioreze posibilitățile de reintegrare socială a condamnatului; prezența persoanei cercetate la audieri în procedurile penale instrumentate de autoritățile judiciare române nu poate fi asigurată, chiar și atunci când ar exista posibilitatea audierii prin videoconferință, însă poate fi asigurată în statul solicitat; o eventuală hotărâre de condamnare nu ar putea fi pusă în executare în România, chiar și atunci când ar exista posibilitatea formulării unei cereri de extrădare sau emiterii unui mandat european de arestare, statul solicitat fiind în măsură să o facă; inculpatul a fost condamnat definitiv în România, sunt incidente unul sau mai multe din cazurile prevăzute la lit. a)–h), iar statul român nu poate pune în executare hotărârea de condamnare, chiar având deschisă calea extrădării sau a mandatului european de arestare, iar statul solicitat nu acceptă, ca principiu, executarea unei hotărâri străine de condamnare sau a refuzat punerea în executare a hotărârii de condamnare date de instanța străină.

43. Potrivit aceleiași proceduri, reglementată la art. 125—130 din Legea nr. 302/2004, constatarea existenței ipotezelor mai sus menționate se face exclusiv prin activități de cooperare, respectiv consultare, între autoritățile judiciare ale statelor implicate. În acest sens, autoritățile judiciare române contactează autoritățile competente ale celuilalt stat, direct sau, în cazul statelor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, prin intermediul autorității centrale competente potrivit art. 10 din Legea nr. 302/2004, pentru a le confirma existența unor proceduri paralele, în vederea inițierii consultărilor. Potrivit art. 125 din Legea nr. 302/2004, în scopul anterior menționat, autorității străine îi sunt furnizate cel puțin următoarele informații: o descriere a faptelor și a circumstanțelor care fac obiectul procedurii penale desfășurate; toate informațiile relevante privind identitatea persoanei cercetate și, dacă este cazul, a persoanelor vătămate; stadiul procedurii penale; informații privind arestarea preventivă sau reținerea persoanei cercetate, dacă este cazul.

44. Așadar, verificarea îndeplinirii condițiilor pentru realizarea transferului de proceduri penale se face exclusiv pe baza consultărilor dintre autoritățile statelor implicate, aceasta nepresupunând administrarea unui probatoriu de către părțile procesului penal. Totodată, procedura analizată nu afectează drepturile și interesele procesuale ale părților procesului penal, ci, dimpotrivă, constituie o garanție a acestora, prin asigurarea evitării desfășurării împotriva aceleiași persoane, care este acuzată de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, a unor proceduri paralele în fața organelor judiciare ale unor state diferite.

45. Mai mult, dispozițiile art. 126 din Legea nr. 302/2004 prevăd că autoritățile judiciare române pot solicita autorităților competente ale altui stat inițierea unei proceduri penale sau continuarea acesteia, atunci când exercitarea de către statul străin solicitat servește intereselor unei bune administrări a justiției sau favorizează, în caz de condamnare, reintegrarea socială. Prin urmare, transferul de proceduri în materie penală a fost conceput de legiuitor ca o formă de protecție a drepturilor și a intereselor procesuale ale părților, acesta excluzând, practic, posibilitatea încălcării acestor drepturi și interese.

46. Totodată, având în vedere natura condițiilor legale necesare pentru realizarea transferului de proceduri în materie penală, verificarea îndeplinirii acestora nu implică și nu necesită administrarea de către instanța competentă a unor probe și dezbaterile acestora în prezența părților procesului penal,

această verificare fiind realizată prin activitatea de cooperare desfășurată de către organele judiciare ale statelor implicate.

47. Pentru aceste motive, în ipoteza în care constatarea existenței condițiilor care impun inițierea transferului de proceduri în materie penală are loc în cursul urmăririi penale, ipoteză invocată de autorul excepției, legiuitorul a prevăzut, la art. 127 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, ca dispunerea de către instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță a transferului urmăririi penale să aibă loc la propunerea procurorului. În aceste condiții, în mod firesc, dispozițiile legale criticate prevăd că propunerea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților, prezența acestuia fiind obligatorie.

48. Or, desfășurarea ședinței de judecată, în ipoteza analizată, în camera de consiliu, fără participarea părților și în prezența procurorului, constituie consecința logică a particularităților transferului urmăririi penale mai sus analizate, particularități ce înlătură necesitatea citării părților la soluționarea propunerii de transfer de către instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță.

49. Comparând soluția legislativă criticată de autorul excepției cu cea prevăzută de forma anterioară a Legii nr. 302/2004, Curtea constată că vechea reglementare nu prevedea citarea părților cauzei penale cu prilejul soluționării propunerii procurorului de transfer al urmăririi penale. Dimpotrivă, dispozițiile art. 125 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 reglementau doar obligativitatea prezenței procurorului, fără a face referire la citarea părților și fără ca efectuarea citării să fie prevăzută de vreo altă dispoziție completatoare din cuprinsul Legii nr. 302/2004. Așa fiind, în scopul înlăturării echivocului, legiuitorul a modificat art. 125 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 în sensul arătării, în mod expres, în cuprinsul acestuia că procedura reglementată se desfășoară în camera de consiliu, fără citarea părților. Această modificare legislativă conține, de fapt, soluția corectă ce decurge din specificul transferului urmăririi penale, care implică lipsa calității procesuale a părților cauzei penale ce reprezintă obiectul cererii de transfer în raport cu procedura de soluționare a acțiunii. În acest sens, Curtea subliniază faptul că transferul urmăririi penale presupune parcurgerea unei proceduri ce are ca participanți autoritățile judiciare sau administrative ale statelor implicate, iar obiectul acesteia constă, în mod exclusiv, în stabilirea statului ale cărui organe judiciare sunt competente să realizeze urmărirea penală. Or, având în vedere aceste considerente, părțile cauzelor ce fac obiectul urmăririi penale au calitatea de terți în raport cu procedurile desfășurate de autoritățile statelor în vederea transferului urmăririi penale și, astfel, nu pot justifica un interes procesual propriu pentru a participa la procedura de soluționare a cererilor de transfer al urmăririi penale, motiv pentru care legiuitorul a considerat că nu se impune citarea acestora.

50. De altfel, în sensul celor mai sus arătate, dispozițiile art. 125 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 prevăd, la teza întâi, că, atunci când se stabilește existența unor proceduri paralele, procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau instanța de judecată competentă inițiază consultări directe sau prin intermediul Eurojust ori, în cazul statelor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, prin intermediul autorității centrale competente potrivit art. 10 din Legea nr. 302/2004. De asemenea, conform celei de-a doua teze a art. 125 alin. (4) din Legea nr. 302/2004, scopul consultărilor este acela de a se ajunge la un consens cu privire la orice soluție eficientă menită să evite consecințele negative care ar putea decurge din astfel de proceduri paralele, ceea ce, după caz, poate conduce și la exercitarea și continuarea unei proceduri penale unice fie în statul român, fie într-un alt stat. Așa fiind, procedura consultărilor reglementate la art. 125 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 este o procedură care se desfășoară doar între autoritățile statelor, legiuitorul excluzând, *de plano*, posibilitatea consultării părților cauzei penale ce constituie obiectul transferului, în ipoteza existenței unor proceduri paralele.

51. În fine, în ipoteza invocată de autorul excepției de neconstituționalitate, în urma stabilirii statului în care se va desfășura urmărirea penală, cu ocazia soluționării aspectelor de fond ale cauzei penale de către organele judiciare ale acestuia, suspectul/inculpatul, precum și celelalte părți ale procesului penal vor beneficia de garanțiile procesuale oferite de dispozițiile procesuale penale în vigoare în respectivul stat.

52. Pentru toate aceste considerente, legiuitorul a prevăzut, la art. 127 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, pentru ipoteza analizată, că încheierea prin care este soluționată de către instanță propunerea procurorului referitoare la transferul urmăririi penale poate fi atacată cu contestație într-un termen de 5 zile, termen care curge de la pronunțarea soluției, și nu de la comunicarea acesteia. Or, necomunicarea încheierii de soluționare a cererii de transfer părților cauzei penale ce constituie obiectul transferului are drept temei lipsa calității lor procesuale în această procedură reglementată la art. 127 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 și, prin urmare, lipsa interesului procesual al acestora de a contesta soluția pronunțată. Aceasta întrucât soluționarea cererii de transfer al urmăririi penale se realizează exclusiv pe baza cooperării între autoritățile statelor implicate, iar scopul acesteia nu privește aspecte din sfera soluționării raportului juridic penal de conflict.

53. Așa fiind, soluționarea contestației prevăzute la art. 127 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, privind încheierea pronunțată cu prilejul soluționării cererii de transfer al urmăririi penale, nu poate fi făcută conform exigențelor reglementate la art. 425¹ din Codul de procedură penală, astfel cum susține autorul excepției, întrucât contestația prevăzută de acesta din urmă constituie o nouă cale ordinară de atac reglementată prin Codul de procedură penală în vigoare, alături de apel. Spre deosebire de apel, care este calea de atac ce vizează hotărârile pronunțate în primă instanță asupra fondului, adică atunci când instanța a fost sesizată prin rechizitoriu, contestația se exercită împotriva celorlalte hotărâri pronunțate în primă instanță, care se referă la unele măsuri procesuale luate de către instanță în faza de urmărire penală, în procedura de cameră preliminară sau în faza de judecată, ori ulterior condamnării, în faza executării pedepsei sau chiar și după executarea pedepsei. Or, procedura prevăzută la art. 127 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 vizează exclusiv interesele statelor participante la procedura de cooperare judiciară internațională în scopul realizării transferului de proceduri, motiv pentru care comunicarea încheierii pronunțate, conform dispozițiilor legale criticate, părților cauzei penale ar fi

lipsită de finalitate. Prin urmare, singura autoritate care ar putea manifesta un interes în contestarea încheierii anterior referite este Ministerul Public, care are cunoștință de soluția dată de instanță, conform art. 127 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, de la data pronunțării acesteia. Pentru aceste motive, Curtea constată că, în mod corect, legiuitorul a prevăzut, la art. 127 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, că termenul de 5 zile în care poate fi formulată contestație curge de la momentul pronunțării soluției, fără a reglementa obligația comunicării încheierii pronunțate potrivit art. 127 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 părților cauzei ce constituie obiectul urmăririi penale.

54. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu încalcă, ci, dimpotrivă, garantează drepturile fundamentale prevăzute la art. 21 alin. (2) și (3) din Constituție, prin garantarea respectării principiului *ne bis in idem* și a accesului la procedurile penale fie din statul solicitat, fie din statul solicitant, în funcție de soluția pronunțată cu privire la propunerea procurorului de transfer al urmăririi penale.

55. Totodată, prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 129 din Constituție și art. 13 din Convenție referitoare la folosirea căilor de atac și la dreptul la un recurs efectiv.

56. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea reține că, din perspectiva realizării activității de cooperare judiciară internațională între organele judiciare ale statului solicitant și ale statului solicitat, procurorul, ca organ al statului și participant la procesul penal, având competența prevăzută la art. 56 din Codul de procedură penală, se află într-o situație diferită de cea a părților procesului penal, diferență ce constituie un criteriu obiectiv, care justifică reglementarea în privința acestuia, în cadrul transferului urmăririi penale, a unui regim juridic diferit din perspectiva participării la soluționarea propunerii formulate în temeiul art. 127 alin. (2) teza finală din Legea nr. 302/2004. Pentru aceste motive, dispozițiile art. 127 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 nu încalcă principiul egalității în drepturi.

57. Totodată, dispozițiile legale criticate îndeplinesc exigențele specifice calității legii, acestea reglementând într-o manieră clară, precisă și previzibilă procedura formulării propunerii privind transferul de proceduri în materie penală și a soluționării acesteia de către instanța competentă, precum și procedura de soluționare a contestației împotriva încheierii pronunțate de instanță, conform art. 127 alin. (3) din Legea nr. 302/2004.

58. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Veaceslav Platon în Dosarul nr. 5.930/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 127 alin. (2) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rela-Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Finanțelor prin Adresa nr. 6.674 din 21 februarie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.305 din 21 februarie 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.381/M.N. din 21 februarie 2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rela-Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor.

(2) Doamna Rela-Nicoleta Ștefănescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 1 martie 2022.
Nr. 174.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rela-Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Finanțelor prin Adresa nr. 6.674 din 21 februarie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.305 din 21 februarie 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.381/M.N. din 21 februarie 2022, și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 8.485/2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Rela-Nicoleta Ștefănescu, director al Departamentului juridic din cadrul Ministerului Agriculturii și

Dezvoltării Rurale, exercită cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 1 martie 2022.
Nr. 175.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

